

**Chương 437: Reinhardt Bị Tổng Giám (3) - Tiết
Lộ Sự Thật
(Số từ: 3978)**

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:41 PM 20/05/2023

*(Tluc: 1 chương bonus hôm nay do bác **#Nguyen Dang Chien** ủng hộ (๐ °Д °;)๐)*

Xiềng xích trói buộc Ma vương không phải là xiềng xích thông thường.

Về cơ bản, những sợi xích này được tạo ra để trói những tên tội phạm mạnh mẽ hoặc những con ma thú, và chúng ngăn chặn mọi nỗ lực ma thuật của cá nhân bị trói.

Thực hiện các Ma thuật.

—[Tăng cường sức mạnh ma thuật].

—Hoặc sử dụng cổ vật.

Do đó, Ma vương không thể sử dụng bất kỳ dạng sức mạnh nào, ngoại trừ [sức mạnh thể chất] và [sức mạnh siêu nhiên] mà hẳn ta không thể kiểm soát.

Hơn nữa, vô số hiệp sĩ và pháp sư đóng quân bên trong nhà tù sẽ không chỉ đơn giản đứng nhìn Ma vương trốn thoát.

Trong trường hợp khẩn cấp hoặc thủ đoạn sử dụng [sức mạnh siêu nhiên].

Bertus đang làm những gì anh ấy phải làm để chuẩn bị cho những tình huống như vậy và lắng nghe lời khai.

*Crackling! Crackling!

"Uh! Uh! Ugh! Ugh!"

Bertus nhìn Reinhardt quần quai trong đau đớn, cùng với Saviolin Tana.

Đã được khoảng ba giờ.

Với đôi mắt đỏ ngầu, Reinhardt đang chịu đựng ma thuật mà không ngất đi, cơ thể anh run rẩy.

*Clank! Clank!

-Ugh! Ugh! Ugh!

Và ở phía sau, một người phụ nữ tóc trắng cũng đang quần quai.

Mặc dù không có biện pháp ma thuật nào chống lại cô ấy, cô ấy vẫn khóc như thể nỗi đau của Reinhardt là của chính cô ấy.

Reinhardt quần quai trong đau đớn, và người phụ nữ tóc trắng cảm thấy nỗi đau của chủ nhân như của chính mình, rên rỉ và khóc như một con thú.

Bao nhiêu thời gian đã trôi qua?

Bertus lặng lẽ quan sát Reinhardt, người đã gục xuống khi cơn đau kết thúc.

Vị pháp sư của Khoa Pháp thuật Hoàng gia, người đã sử dụng rất nhiều Ma thuật cho đến nay, cúi đầu.

Đó không phải là sự tra tấn vô ích.

"Không có [ma thuật tinh thần] nào hoạt động."

"...Là vậy sao?"

"Nó giống như một kết giới khổng lồ... như thể được bảo vệ bởi một vị thần... Ah, thần đã nói nhầm. Thần xin lỗi, thưa Điện hạ."

"Đúng là được ông trời chọn, không sai."

Vì họ biết rằng Ma vương có sức mạnh của [Thần Ngôn], họ không thể cầu thả tháo miếng bịt miệng của hắn. Họ đã cố gắng phá vỡ hoàn toàn tâm trí và tủy não tên này trước khi nghe câu chuyện của hắn ta, nhưng tâm trí của Ma vương rất mạnh mẽ. Như được bảo vệ bởi một sức mạnh to lớn nào đó, không cách nào xâm nhập vào tâm trí Ma Vương, dù chỉ một vết nứt nhỏ.

"Vậy tôi hỏi cái kia."

Bertus chỉ vào song sắt ở phía đối diện.

Theo chỉ dẫn của anh ta, cánh cửa song sắt đối diện mở ra, và Tana đích thân cởi miếng bịt miệng cho Loyar.

Tana cảm thấy khó khăn khi nhìn thấy dấu vết của tiếng khóc tuyệt vọng với những giọt nước mắt chảy dài trên khuôn mặt.

"Akasha là gì?"

"...Ta không biết."

"Đó là một câu trả lời quá rõ ràng."

"...Ta không biết. Ta..."

Loyar đã trốn đi, tránh đêm trăng tròn. Do đó, cô ấy đã không đến lăng mộ của Lich và biết về Akasha thậm chí còn ít hơn cả Đế chế.

"Hãy kiểm tra xem tâm trí của người này mạnh đến mức nào. Bắt đầu."

"Rõ, thưa Điện hạ."

[Ma thuật tinh thần] đã gây ra cho Reinhardt giờ bắt đầu được gây ra cho Loyar.

*Crackling! Crackling!

"Kuh... Ugh... Ugh!"

[Sức mạnh tinh thần] của Lycanslof từ lâu đã vượt qua cấp độ của một tên tội phạm thông thường.

Tuy nhiên, kẻ đang đặt tay lên tâm trí của Loyar không phải là một kẻ tra tấn thông thường hay một kẻ điều tra dị giáo có ở khắp mọi nơi.

Đó là một đại pháp sư đã nghiên cứu lĩnh vực [ma thuật tinh thần] trong số những pháp sư giỏi nhất của con người, thành thạo nó.

Một đại Pháp sư đáng kính không có lý do gì để nhúng tay vào những hành động thô bạo như tra tấn trực tiếp vào tâm trí một người. Nói cách khác, một người thông thạo [ma thuật tinh thần] đến

mức họ không có lý do gì để làm những việc như vậy đối với dữ liệu lâm sàng tầm thường.

Tâm trí của Loyar không thể an toàn khỏi đôi tay đó.

"Ah, ugh... uh..."

Trước người phụ nữ tóc bạc trắng, tâm trí đã hoàn toàn sụp đổ và nước dãi chảy ra từ miệng, chìm trong sự bàng hoàng, Bertus hỏi.

"Akasha là gì?"

"Một hiện vật... thu thập... vô hạn... ma thuật..."

Cuối cùng, Loyar đã nói ra sự thật mà cô biết.

"Thu thập ma thuật? Ta nghe nói nó ban cho sức mạnh sánh ngang với một vị thần."

"Tôi không biết... Tôi... không biết nữa..."

Một từ khóa khác. 'Bộ sưu tập ma thuật.'

Không có lý do gì để cô ấy nằm trong tình trạng suy sụp tinh thần như vậy.

Người phụ nữ này rõ ràng không biết gì về Akasha.

Cuối cùng, họ phải thả Reinhardt bịt miệng và bắt hắn ta nói.

Bertus nhìn qua người phụ nữ tóc bạc phơ và suy sụp tinh thần để nhìn Reinhardt phía sau cô.

"..."

Trong khi Loyar bị tra tấn tinh thần, Reinhardt vẫn im lặng ở phía sau.

Tuy nhiên, khi Bertus nhìn Reinhardt, anh không khỏi ngạc nhiên.

Giống như Loyar đã kêu lên đau đớn trước sự hành hạ của chủ nhân, Reinhardt cũng đang khóc nước mắt với miếng bịt miệng.

Nước mắt anh đỏ hoe.

Đau khổ, tức giận, buồn bã và tuyệt vọng không thể diễn tả bằng những giọt nước mắt bình thường chảy dài trên má Ma vương.

Nhìn thấy Reinhardt rơi lệ, Bertus cảm thấy vô cùng sợ hãi không rõ nguồn gốc.

Người phụ nữ tóc trắng không biết Akasha là gì.

Vì vậy, cuối cùng, họ phải nhờ tới Reinhardt.

Bertus lại đứng trước mặt Reinhardt, bỏ lại người phụ nữ tóc trắng bất tỉnh phía sau.

Anh nhìn chăm chăm vào dấu vết của những giọt máu chảy từ mắt Ma Vương xuống má.

Akasha là gì?

Đó là một câu hỏi đơn giản để hỏi, nhưng [sức mạnh siêu nhiên] chưa biết của [Thần Ngôn] là một trở ngại rất lớn.

"Tên này sẽ chết đói trước khi ta có thể tìm ra bất cứ điều gì với tốc độ này."

Hơn nữa, vì họ đã bịt miệng hấn ta để ngăn việc sử dụng [Thần Ngôn], nên họ không thể cho hấn ta nước hay thức ăn.

Họ không thể giết Ma vương trước khi tìm ra Akasha là gì.

Nhưng với tốc độ này, Ma vương sẽ chết vì mất nước hoặc chết đói trước khi họ có thể tìm ra bất cứ điều gì. Tuy nhiên, nếu họ bắt cần để hấn ta mở miệng, tên này có thể thử điều gì đó với [Thần Ngôn].

[Thần Ngôn] là một [sức mạnh siêu nhiên].

Như vậy, nó không thể bị xử lý hoặc chặn lại bằng ma thuật.

—[Thần Ngôn].

—[Sức mạnh siêu nhiên].

Một biện pháp đối phó với nó.

"..."

Tên của người cần thiết nhất trong tình huống này hiện lên trong tâm trí Bertus.

Một người sử dụng khả năng [miễn dịch].

Nếu là Scarlett, cô ấy sẽ không bị ảnh hưởng bởi [Thần Ngôn] của Reinhardt lúc này.

Trong trường hợp đó, dù có chuyện gì xảy ra, Scarlett cũng có thể can thiệp.

—Royal Class năm 2 B-3, Scarlett gần đây bắt đầu cảm thấy bầu không khí ở Temple khá căng thẳng.

Tất nhiên, cô ấy đã không cảm nhận đúng bất kỳ sự cố lớn nào. Những câu chuyện về các trận chiến ở Darkland và việc bắt giữ Ma vương được coi là bí mật hàng đầu, vì vậy không có cách nào để tin đồn lan truyền.

Tuy nhiên, cảnh tượng có nhiều hiệp sĩ và pháp sư hoàng gia đi lang thang bên trong Temple hơn bình thường, cũng như bầu không khí nặng nề u ám, đủ để cô linh cảm rằng có điều gì đó đáng ngại đang rình rập.

Và trên hết là bầu không khí trong Royal Class.

Charlotte đã không tham gia các lớp học và tại một thời điểm nào đó, cô ấy thậm chí còn không ở trong Temple, như thể có điều gì đó nghiêm trọng đang xảy ra.

Scarlett không thể biết chắc về Class A, nhưng Bertus cũng không tham gia lớp học nào.

Tuy nhiên, vì cô không thể tìm hiểu tình hình chính xác, cô chỉ có thể nghĩ rằng bầu không khí những ngày này là bất thường.

".....Chuyện gì?"

Vì vậy, Scarlett không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đặt câu hỏi về những gì Bertus đã nói với cô khi anh gọi cô đến.

Lời giải thích thì dài và dài dòng, nhưng kết luận thì đơn giản.

Họ đã bắt được Ma vương.

Và đó là Reinhardt.

Scarlett hoang mang khi Bertus, người mà cô ít tiếp xúc, nói với cô một điều khó tin.

‘Cậu đang cố chọc ghẹo tôi đấy à? Tại sao? Lý do gì?’

Nhưng Scarlett không tìm thấy chút tinh quái nào trong nét mặt của Bertus.

Bertus luôn cười một cách bí ẩn, tốt bụng và dịu dàng với tất cả các bạn cùng lớp, mặc dù cảm xúc thực sự của anh ta không rõ ràng.

Tuy nhiên, cô không thể buộc tội anh ta đang đùa khi anh ta nói với vẻ mặt nghiêm túc và nghiêm nghị, hoàn toàn không có chút tiếng cười nào.

"Điều quan trọng là Reinhardt có một [sức mạnh siêu nhiên] gọi là [Thần Ngôn] rất khó đoán. Vì vậy, cuộc thăm vấn, nếu cậu có thể gọi nó như vậy, sẽ không diễn ra suôn sẻ. Đó là lý do tại sao chúng tôi cần sự giúp đỡ của cậu."

"Ah....."

Scarlett không hiểu Bertus đang nói gì.

Tuy nhiên, cô ấy có thể hiểu rằng tài năng [miễn dịch] của cô ấy, một [sức mạnh siêu nhiên] tương tự như [Thần Ngôn], là cần thiết cho vấn đề này.

—Reinhardt là Ma Vương.

Họ cần sự giúp đỡ của cô ấy.

Nàng không hiểu gì cả, nhưng Scarlett run rẩy gật đầu.

"Vâng..... Nếu có việc gì tôi cần làm..... Tôi sẽ làm....."

Bertus không đề cập cụ thể, nhưng Scarlett đủ hiểu rằng nàng không được nói chuyện này với bất kỳ ai.

Bertus đã không nói với Scarlett nhiều hơn mức cần thiết.

—Reinhardt là Ma Vương.

Vì Ma vương sử dụng một [sức mạnh siêu nhiên] kỳ lạ gọi là [Thần Ngôn], nếu hắn cố gắng gây rối với [Thần Ngôn] trong khi Scarlett thẩm vấn Reinhardt, hãy giết hắn.

Đó là một lệnh đơn giản và trực quan.

Scarlett đến một tòa nhà bên trong Temple được bảo vệ nghiêm ngặt.

Vô số hiệp sĩ và pháp sư đóng quân xung quanh, và khu vực gần tòa nhà bị cấm nghiêm ngặt, vì vậy cô ấy thậm chí không thể tùy tiện bước vào.

—Reinhardt là Ma Vương.

Scarlett đã ngưỡng mộ Reinhardt đến mức tôn kính, đặc biệt là kể từ khi anh ta nhận được sự lựa chọn của Alsbringer. Nhưng anh là Ma Vương.

Cô ấy không thể tin được ngay cả sau khi nghe nó.

Được Bertus dẫn đường, Scarlett bước vào tầng hầm được bảo vệ nghiêm ngặt của tòa nhà, cảm giác như đang lơ lửng trên không trung.

Điều gì đang xảy ra?

Tôi thực sự có thể xử lý việc này?

Điều gì đang xảy ra với thế giới?

Cẩn moi để không bị nỗi sợ hãi nuốt chửng, Scarlett nhanh chóng đến được hầm ngục sâu dưới lòng đất.

Cô không thể biết ban đầu Temple có một hầm ngục hay đó là một tòa nhà được xây dựng vội vàng.

Không gian dưới lòng đất không rộng lắm.

Tuy nhiên, tất cả các hiệp sĩ và pháp sư có mặt đều âm thầm đứng gác, bao gồm cả thủ lĩnh của Shanapell, Saviolin Tana.

Mỗi người trong số họ, giống như vũ khí của con người và nằm trong số những người mạnh nhất của loài người, đứng canh gác như thể không cho phép bất kỳ kẻ xâm nhập nào.

Vậy mà tất cả đều im lặng.

Trong bầu không khí ngột ngạt, Bertus đưa nước và thức ăn đã chuẩn bị sẵn cho Scarlett.

Anh không thể để hắn ta chết... Hắn phải ăn gì đó. Run rẩy, Scarlett nhận lấy.

Reinhardt đã ở đây.

Reinhardt, người đã được tiết lộ là Ma vương.

Scarlett, tay cầm nước và bánh mì, chậm rãi đi dọc hành lang với Bertus.

Trong hành lang lò mờ sáng, khoảng giữa,

Có phòng giam và song sắt ở cả hai bên.

Scarlett có thể nhìn thấy hai sinh vật, bị trói bằng xiềng xích chắc chắn đã được tăng cường bằng [sức mạnh ma thuật].

—Một người phụ nữ, gục xuống và rối bù với mái tóc bạc trắng.

—Và Reinhardt.

Họ không thể được gọi là thân thiết.

Anh là một người thô bạo nhưng luôn khâm phục ý chí kiên cường không chịu khuất phục trước áp bức và kiên định với ý chí của mình.

Cô đã ngưỡng mộ anh.

Tuy nhiên, nhân vật đó giờ đây đã rơi vào tình trạng đáng thương, bị xiềng xích trong ngục tối của Temple, chờ phán xét.

Anh có phải là Ma Vương không?

Tại sao?

Làm thế nào mà?

Như thể đối mặt với một trò hề quái gở, kỳ lạ, Scarlett nhìn Saviolin Tana mở song sắt với vẻ mặt nghiêm khắc.

Reinhardt đau khổ không nói gì nhìn Scarlett.

Như thể anh biết cô sẽ đến.

Những vết máu đỏ trên má anh ta có ý nghĩa gì?

Có phải anh ta đã bị tra tấn nghiêm trọng?

"....."

Những đầu ngón tay của Scarlett run lên khi nàng gỡ miếng bịt miệng.

Cô không thể hiểu được rằng Ma vương đã khuấy động thế giới và Reinhardt khốn khổ, đáng thương trước mặt cô lại là cùng một thực thể.

*Thud!

Miếng bịt miệng Reinhardt rơi xuống sàn không chút sức lực.

Bertus hỏi,
"Akasha là gì?"

Trước câu hỏi của Bertus, Reinhardt mở miệng như thể anh ta đã chờ đợi.

"Akasha là... một công cụ sáng tạo."

"Ban đầu nó thuộc về Cantus Magna, nhưng đến một lúc nào đó, Darkland đã chiếm hữu nó."

"Ma vương tiền nhiệm Valier đã cố gắng sử dụng Akasha để tạo ra một thế giới mới và di cư đến đó cùng với lũ quỷ."

"Và Akasha tồn tại trong mê cung bên dưới Lâu đài Ma vương."

"Nhưng hiện tại, nó đại khái là đã dời đi, sẽ tìm không thấy, liền ngay cả tôi cũng không biết Akasha hiện tại ở nơi nào."

"Tôi đã mất hết ký ức về cuộc sống ở Ma giới."

"Vì vậy, tôi không biết mình có Akasha cho đến bây giờ."

"Cậu hẳn là tò mò tôi muốn cái gì?"

"Tôi muốn... hòa bình... hòa bình... hehe... hehehe..."

"Một thế giới... hòa bình... heh. Hehe... Tôi đã ước..."

"Tôi... không ghét con người..."

"Tôi muốn... cứu tất cả mọi người... thực sự..."

"Thật khó tin... nhưng làm ơn... hãy tin tôi..."

"Làm ơn... tôi van xin cậu..."

Reinhardt nói nhẹ nhàng, với một nụ cười trống rỗng trên khuôn mặt.

Tên này nói về mọi thứ.

Nhưng dường như anh biết sẽ không ai tin lời mình nói.

Không thể kìm được tiếng cười phát ra.

Reinhardt tiết lộ sự thật về mọi thứ.

"Nếu các người không tin tôi... Các người cần nhanh chóng thả tôi ra."

Reinhardt cố gắng ngẩng đầu lên.

"Nếu không, Akasha có thể được sử dụng để hủy diệt thế giới."

Ma Vương, với đôi mắt đỏ ngầu, nhìn Bertus.

"Nếu cậu không làm điều đó, ít nhất hãy cho tôi một cuộc hành quyết công khai."

Như một kẻ điên.

"Trước khi tình hình trở nên phức tạp hơn."

Scarlett chỉ có thể trơ mắt nhìn Ma Vương cười một cách đau khổ.

"Heh, hehe... Hehe. Hehehehehe..."

Reinhardt không uống nước cũng không ăn bánh mì.

Nhìn Reinhardt, Bertus nhú mày.

"Vớ vẩn gì vậy."

Sau khi nói xong, Bertus nhìn xuống Reinhardt, người đang cúi đầu, và nói như vậy.

"Nếu người đã có Akasha, tại sao người không sử dụng nó? Vậy sự cố trong Lăng mộ của Lich là gì?"

"..."

"Mất trí nhớ? Vậy là người không biết? Cái kiểu nói dối tiện lợi gì vậy? Người đang cố lừa ta đấy à, Reinhardt?"

"..."

"Có phải bộ não hoạt động tốt của người đã ngừng hoạt động khi đang ở trong tình huống này không? Bây giờ người đang nói những lời không nhất quán... Những lời nói dối thậm chí không đáng để xem xét..."

"..."

"Giả sử Akasha thực sự là công cụ của sự sáng tạo. Giả sử cha của người, người mà ta không muốn tin, đã cố gắng lãnh đạo lũ quỷ và di cư đến Ma giới bằng Akasha. Còn người, vì hòa bình. Huh ? Cứ cho là như vậy đi. Vậy thì, người đã làm gì với Charlotte... Em gái ta. Người đã làm gì với cô ấy?"

*Smack!

"Ugh!"

"Có quá nhiều điều người đã làm mà ta không thể chấp nhận nếu người nói rằng mình muốn hòa bình. Người có nghĩ vậy không?"

Reinhardt, bị đá vào thái dương, thở hỗn hển.

Những lời của Bertus không sai về mặt logic.

Nếu tên đó đã có Akasha, tại sao hắn ta không sử dụng nó cho đến bây giờ? Không phải có một sự thật khác đằng sau các sự kiện trong Lăng mộ Lich sao?

Tại sao tên đó lại để Akasha, nằm trong thư viện bên dưới Lâu đài Ma vương, cho đến tận bây giờ? Và cho đến bây giờ tên này đã lừa dối Charlotte về điều gì? Đó không phải là một hành động nuốt chửng Đế chế sao? Chưa hết, tuyên bố đã muốn hòa bình?

Mất trí nhớ?

Vì vậy, tên này không biết về mọi thứ.

Nó chỉ có thể là một lời nói dối thậm chí không đáng cười.

Tại thời điểm này, nói rằng Akasha nằm trong tay hắn ta và nên được giải phóng trước khi nó bị sử dụng để hủy diệt không gì khác hơn là một nỗ lực tuyệt vọng.

"Và, người biết về Power Cartridge và Moonshine mà người đã yêu cầu sản xuất tại Phòng Nghiên cứu Phép thuật, phải không?"

"À... Ừ, cái đó nữa..."

Reinhardt, khi nghe những lời đó, mỉm cười như thể anh ta vừa mới nhớ ra.

"Họ nói rằng họ đã thành công trong khi nghĩ rằng mọi thứ người làm ở Temple cho đến nay đều là một trò bịp bợm, và người đã che giấu kết quả trong khi viện cớ về Ma vương."

"Vâng đúng vậy..."

Haha.

Và vì thế.

Scarlett nhìn Reinhardt đang cười bằng ánh mắt khiếp sợ.

"Chắc hẳn người đang dùng nó ở đâu đó để chiêu binh mãi mã phải không?"

"Không... không có đâu... không phải đâu..."

"Thật không? Vậy lý do của người cho điều đó là gì?"

Bertus, với vẻ mặt lạnh lùng, nắm lấy tóc của Reinhardt và buộc anh ta ngẩng đầu lên để nhìn vào mắt mình.

"Ta sẽ đánh giá cao nếu người nói dối với một số suy nghĩ thời gian này."

Ma Vương, với đôi mắt vô hồn, đối mặt với ánh mắt giận dữ của Hoàng tử.

"Tôi, thật ra... biết trước tương lai?"

"..."

Run rẩy với đôi môi khô nứt nẻ, Reinhardt nói trong sự pha trộn giữa tuyệt vọng, tự giễu và buồn bã.

"Trong tương lai... ý tôi là... vào thời điểm học kỳ đầu tiên của năm sau bắt đầu... một thảm họa gọi là 'Sự cố Cổng' sẽ xảy ra... và sau đó... khoảng một nửa, không, thêm nữa... nhân loại sẽ chết...?"

"Tôi đã cố gắng... để ngăn chặn sự cố đó..."

"Nhưng tôi không biết tại sao nó lại xảy ra... tại sao... tôi thậm chí không biết... nhưng tôi biết rằng nó sẽ xảy ra..."

"Ngay cả khi tôi đột nhiên nói điều đó... ai sẽ tin tôi...? Vì vậy, tôi đã tìm kiếm lý do một mình... một cánh cổng không gian kết nối với thế giới khác... là nguyên nhân của một người biết những thứ giống như ma thuật như vậy...? Hay tôi có thể đến một thế giới khác trước và làm gì đó...? Tôi đã làm nhiều việc khác nhau... như để Harriet nghiên cứu về [Ma pháp không gian]... đó là lý do..."

"Các Power Cartridge và Moonshine... nếu tôi không thể giải quyết nó... tôi sẽ phải chiến đấu... vì vậy tôi đã tạo ra những thứ mà chúng sẽ tạo ra trong tương lai... sớm hơn một chút... để tăng cường sức mạnh của chúng ta. sức mạnh... đó là kế hoạch..."

"Nhưng một khi tôi tạo ra chúng, có vẻ như Cantus Magna sẽ nhắm vào chúng... vào thời điểm đó, tôi đã cho rằng Cantus Magna có một thứ gọi là

Akasha... Cantus Magna... nói cách khác, một nhóm thợ săn ma thuật những kẻ di chuyển với mục đích của chính ma thuật..."

*Tát!

Bertus, người không thể nghe được nữa, tát vào má Reinhardt.

"Bây giờ người đang nói rằng mình biết trước tương lai? Người đang viết một cuốn tiểu thuyết hay cái gì đó?"

"Heh, hehe... làm sao... làm sao cậu biết?"

Reinhardt, gần như khóc nức nở, bật ra một tràng cười điên cuồng khi nhìn chăm chăm vào Bertus với đôi mắt mở to.

"Đó là một cuốn tiểu thuyết. Trên thực tế... thế giới này là. Cuốn tiểu thuyết mà tôi đã viết. Tại sao tôi lại biết được tương lai? Tôi đã tạo ra... Tôi đã tạo ra thế giới này... Tôi... giống như đang sáng tạo... heh... hehe... nhưng... tôi không biết tất cả mọi thứ, chỉ một chút thôi... như một thằng ngốc... người sáng tạo... đó là tôi... heh... hehehe..."

"Đồ khốn...!"

Với đôi mắt trợn ngược, Bertus thô bạo rút thanh kiếm mà Scarlett đang cầm.

*Shring!

"Điện hạ!"

"Điện hạ... Điện hạ!"

"Buông ra! Con chó này... con điên này sẽ giễu cợt ta đến mức nào nữa đây?!"

Khi Bertus định vùng kiếm ngay lập tức, Tana đã khẩn trương khống chế anh ta, và Scarlett tái mặt.

"Buông! Buông ra! Tên hỗn đản này còn đang đùa giỡn sao?!"

"Điện hạ! Không được! Chưa được, chưa được!"

Ngay cả khi Bertus mất hết lý trí để tức giận, Reinhardt vẫn cười điên dại.

"Là thật... Cậu có thể làm gì... Là thật... Làm sao... hehe... hehe..."

Ma Vương cười như một kẻ điên.

"Cho nên... lời nói của tôi không đáng tin cũng không thể tin được... cho nên... cho nên..."

Tiếng cười điên cuồng biến mất khỏi khuôn mặt của Ma Vương.

"Hãy giết tôi trước khi quá muộn."

Scarlett chỉ biết đứng nhìn cảnh đó mà run sợ.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading